Газета Верховної Ради України

Влада–радам!

Голос України

№ 46 (2293) ▪ Четвер, 16 березня 2000 року ▪ Ціна договірна

Учора активісти Партії зелених пікетували Міністерство екології, вимагаючи об'єктивної інформації про ситуацію в українській частині Дунаю

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

▪ 1859 р. Народився Олександр Попов, винахідник радіо.

▪ 1874 р. Народився Августин Волошин, президент Карпатської України.

▪ 1917 р. У Києві створено Центральну Раду — представницький орган національно-визвольних сил; в Україні скасовані органи царської влади.

▪ 1992 р. Україна встановила дипломатичні відносини з Південно-Африканською Республікою та Республікою Пакистан.

16 березня

Ветерани — проти

«Ми категорично протестуємо проти тих шести запитань, які висунула так звана житомирська «ініціативна група». Про це повідомив заступник голови ради ветеранів одного з мікрорайонів Житомира Віктор Дубовицький. Він звернувся до корпункту «Голосу України», прочитавши в газеті за 11 березня кореспонденцію «За все й ініціатори не проголосують». У ній ішлося про деякі особливості передреферендумних настроїв у місті. Він приніс копію рішення зборів мешканців мікрорайону з порядком денним «Всенародне волевиявлення». На тих зборах Віктору Михайловичу випало бути головою.

У документі зазначено, що вони не чули й не бачили жодних оголошень, які запрошували б житомирян на збори, де була створена та ініціативна група. Тож, на їхню думку, вона була сформована келійно. Ветерани висловилися взагалі проти проведення будь-яких референдумів у наш тяжкий для народу час, проти витрачання на це грошей в умовах, коли ціни на все зростають, а зарплати й пенсії місяцями не виплачують.

(Закінчення на 2-й стор.).

У номер

Леонід Кучма агітує за Шеварднадзе і цього не приховує

Учора Президент України Леонід Кучма з офіційним дводенним візитом прибув до Тбілісі. О третій дня відбулися його переговори з Президентом Грузії віч-на-віч. У перший день перебування на грузинській землі відбулися також переговори делегацій у розширеному складі. Було підписано документи про розвиток двостороннього співробітництва. Президент України вручив Едуардові Шеварднадзе орден Ярослава Мудрого І ступеня.

На сьогодні заплановано зустрічі Леоніда Кучми з педагогічним колективом української школи імені Грушевського, представниками української діаспори, студентами і викладачами Тбіліського державного університету. Ніхто і не приховує того, що Л. Кучма приїхав для участі в передвиборній кампанії Президента Грузії.

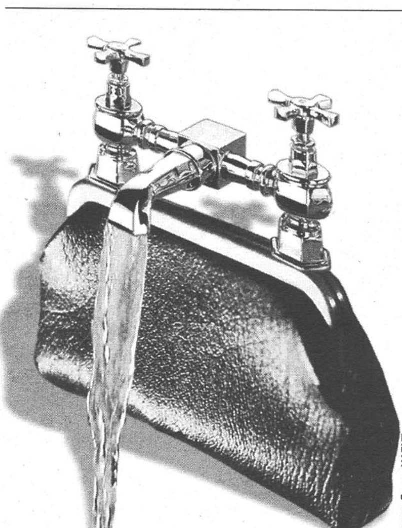
(Закінчення на 4-й стор.).

КРАНИ вимивають ГРОШІ

Загадка для гравців брейн-рингу: «У грудні, коли цей товар коштував 4 гривні 50 копійок, житомирян попереджали, що він скоро подорожчає — щонайбільше на 30 відсотків. Скільки ж коштує цей товар після того, як з першого лютого ціна справді зросла?»

Відповідь: 10 гривень 20 копійок. Просто товар це специфічний — гаряча вода з крана. Саме стільки треба заплатити за місяць у розрахунку на кожного мешканця квартири за те, що ця вода подається шість годин на добу.

(Закінчення на 6-й стор.).

Колаж Ганни ЦАБУТ.

Земельна реформа

Даруйте кому завгодно

«Чи може мати подарувати земельний пай своєму синові, якщо обоє мешкають в одному селі? І як? Чи достатньо для цього заяви матері до виконкому або сесії сільської ради про те, що вона дарує свою земельну частку?» — запитує в листі до редакції Петро М. із села Вербовець Косівського району Івано-Франківської області.

— Свій земельний пай його власник може подарувати не тільки родичеві, а й будь-якій іншій особі, — роз'яснили в Інституті землеустрою УААН. — При цьому ніхто не вправі диктувати, скажімо, вашій матері, кому саме передавати наділ.

Дарування земельної частки оформляють у відповідному договорі, який неодмінно посвідчують у нотаріуса і реєструють у райдержадміністрації. Посадові особи виконавчого комітету сільської ради уповноважені посвідчувати лише заповіти та договори оренди земельних паїв.

Галина КВІТКА.

(Продовження теми – на 3-й стор.).

На знімку: керівник фермерського господарства «Сівачі» (Сватівський район Луганщини) Віктор Ходов та головний агроном Віктор Степанов оглядають посіви озимини.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

До 55-річчя Перемоги

«Їм не вручали повісток...»

Так називається нещодавно видана книга сімферопольця Івана Мельникова. Це збірник документальних повістей і оповідань про юних кримчан у роки війни, які добровольцями пішли на фронт і дійшли аж до Берліна. Важко перерахувати імена всіх підлітків-патріотів, кому присвячені сторінки книги. Адже в ній розповідається не лише про вже відомі подвиги дітей-солдатів, а й про останні знахідки істориків, архівістів, свідків і учасників бойових дій.

Серед героїв книги — і єдина у світі 14-літня дівчина-танкіст із Севастополя Зіна Подольська, яка на початку оборони міста стала санінструктором, а потім розвідницею. Була поранена в бою на Мікензієвих горах. Ризикуючи життям, у боях під Керчю винесла з передової 86 поранених бійців. Під час визволення України її ще раз тяжко поранило в 1944-му під Тернополем, де для неї і закінчилася війна. Нині вона живе у рідному Севастополі.

(Закінчення на 8-й стор.).

Надзвичайні ситуації

Тиса йде — чорні води несе

14 березня у районі села Ділове Рахівського району вода у річці Тисі стала чорною. За словами заступника начальника управління екобезпеки Анатолія Поляновського, 13 березня близько півдня на водосховищі шахти Бая-Борза в Румунії, де видобувають свинець та олово, стався повторний скид води, забрудненої іонами важких металів. Проте офіційної інформації про повторний прорив дамби від Румунії ще не надходило. Лабораторні аналізи показали, що на відрізку Тиси між Діловим і Тячевом перевищено допустиму норму свинцю в 6,3 разу, а марганцю — у 17 разів.

▪ *Делегація НАТО відвідала Гончарівський гарнізон, що в Чернігівській області.*

▪ *У Рівному через отруєння неякісною копченою рибою з п'ятьох госпіталізованих померло двоє.*

▪ *Унаслідок пожежі в с. Воронівка Білопільського р-ну Сумської області загинуло чотири особи.*

▪ *У Києві відкрилася міжнародна зустріч ділових кіл «Схід—Захід. Європа—Азія».*

P. S.

Як розпорядитися своїм земельним паєм

Народна ініціатива

«Колиска» про «дитину» не здогадується

Чи легко було ініціативній групі № 1, створеній на зборах громадян Житомира 7 грудня минулого року, зібрати близько 32 тисяч підписів? Чи всі ті, чиї прізвища стоять у підписних листах, залишили в них свої автографи без вагань, одностайно підтримуючи винесення на референдум одразу всіх шести запитань?

Кожний шостий щиро дивувався

Найпростіше, звичайно, було б дізнатися про це в самих підписантів. Однак секретар міськради Світлана Пивоварова, в якої, за її словами, зберігаються ті підписні листи, відмовила в доступі до них. Мотивує тим, що показувати прізвища й адреси не уповноваженій на те особі, буде порушенням прав громадян. Натомість порадила самому провести опитування на вулицях.

Із ста випадкових перехожих троє підтвердили, що ставили підпис за проведення референдуму. Ще один сказав, що хотів підписатися, але не було при собі паспорта. До інших опитаних ніхто з такою пропозицією не звертався.

Кожен шостий щиро дивувався: який, мовляв, референдум, уперше про це чую. Потім зізнавалися: новин по радіо й телебаченню взагалі не слухають, а якщо й читають газети, то тільки ті, які пишуть зовсім не про політику.

Ще певна частина людей належить до тих, хто «щось чув від сусідів чи знайомих, але не знаю, про що референдум, і це мене не цікавить».

№ 1 газети не цікавив

До речі чи не до речі, такий цікавий факт. Переглянувши грудневі номери більшості газет, які видаються в Житомирі, так і не знайшов у них бодай коротенького повідомлення про те, що 7 грудня в місті створено ініціативну групу з всеукраїнського референдуму за народною ініціативою. Газети писали про підвищення ціни на хліб, про порушення питання ініціативною групою щодо створення федерації мотоциклетного спорту... А от про те, що стало згодом народною ініціативою № 1, не написала навіть газета, редактор якої входить до ініціативної групи з всеукраїнського референдуму.

Тож переважає така оцінка референдуму: «Кому це треба?» «Що від цього зміниться?» «Хіба нам нікуди гроші дівати?» «Навіщо проводити референдум, якщо навіть після зміни Президента робитимемо те, що нам Захід скаже?» Люди з вищою освітою висловлювалися делікатніше. Ось точка зору одного з держслужбовців: «Я з вузівським дипломом не можу оцінити плюсів і мінусів двопалатного парламенту, то що говорити про он ту бабусю, яка сигарети продає?».

Або: «А якщо люди проголосують за недовір'я Верховній Раді, то що від цього виграє Президент? Після підвищення цін на хліб і житло новообрана буде ще лівіша...».

Розігнати можна двопалатний

Позиція тих, хто однозначно за референдум, зводиться до двох основних пунктів: депутатів треба позбавити недоторканності, а їх кількість скоротити. Ще звучало слово «розігнати» — так люди скорочено формулювали перше запитання референдуму. Інших запитань, як правило, згадати не могли.

А ось логіка тих, хто підтримав своїм підписом ідею проведення референдуму.

Пенсіонер: «Коли прийшли до мене додому і стали агітувати, я спершу не хотів підписуватися, бо не всі запитання схвалюю. Зокрема, я за те, щоб відмінити депутатську недоторканність, але проти того, щоб Президент мав право розпуску парламенту».

Працівник споживспілки: «Я поставив свій підпис, але хотів би, щоб ці питання вирішилися без референдуму: і з недоторканністю, і з кількістю депутатів. А от друга палата не потрібна. І право на розпуск парламенту Президентові давати не можна».

Молода жінка: «Я поставила свій підпис за недовіру Верховній Раді. А всіх запитань не пам'ятаю».

Тож уявімо: «Розігнати можна двопалатний». Де в цій тезі поставити кому?

Опитування показало, які ми всі різні...

■ Резонанс

Ветерани — проти

(Початок на 1-й стор.).

Рішення закінчується закликом відмінити референдум. А якщо цього не буде зроблено, то «ми змушені будемо бойкотувати референдум і всіма доступними нам засобами закличемо житомирян, жителів області, всіх громадян України до загального бойкоту».

Після такої категоричної заяви залишається хіба що додати, що на всіх виборах ветерани завжди голосували найдисципліновані...

Олексій КАВУН.

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Іван ПЛЮЩ: «Допомагати можна тому, хто працює»

Нотатки з приводу

Таким висновком Голова Верховної Ради Іван Плющ завершив зустріч з лідерами організацій, що входять до складу молодіжного парламенту.

Зустріч відбулася 14 березня на прохання молодих політиків, які звернулися з листом до Голови ВР. У розмові взяв участь і народний депутат, голова Української партії промисловців і підприємців Анатолій Кінах.

«Парникові» умови в політиці провокують «парниковий ефект»

Якщо чесно, то зустріч дещо розчарувала. Подеколи складалося враження, що виступають не лідери молодіжних організацій, а молоді бюрократи. А власне, чого було дивуватися? Адже виступали насамперед голова парламенту, голова уряду, віце-прем'єри, міністри. Щоправда, з означенням «молодіжний».

От, скажімо, голова молодіжного парламенту Олексій Кляшторний так окреслив мету зустрічі: ми хочемо співпрацювати з органами державної влади, бо не можемо похвалитися, що молодь представлена в органах влади. Молоді потрібна державна програма підтримки, бо їй нелегко розпочинати життя, треба допомогти їй адаптуватися до нових умов.

Власне, на цьому і можна ставити крапку, бо далі перелічувалися організації, які входять до молодіжного парламенту, посади, надані невідомо за які заслуги молодим людям у Кабінеті Міністрів.

Однак цікаво інше. Виявляється, 23 відсотки електорату в Україні — молодь. Отож є за що боротися. Однак невідомо, чи піде ця молодь на парламентські вибори. А тим часом у молодіжному середовищі також є чимало тих, хто вже приміряє до себе булаву, бо не мало не багато, а 4 організації вже сьогодні зареєстровані як партії. Тобто молоді політики уражені тими самими болячками, що й дорослі. І не дивно, що на зустрічі лише один з промовців похапцем згадав УНКМО — Український національний комітет молодіжних організацій. Фактично молодіжний парламент — альтернатива УНКМО.

Понад те постає ряд запитань. Є парламент, уряд. А які результати? Скільком молодим підприємцям вдалося допомогти стати на ноги, якщо не фінансами, то, бодай, доброю порадою? Скільки молодих фермерів, скажімо, у Союзі аграрної молоді? Які у них проблеми? Як їх вирішити?

Шкода, але виступи молодих політиків скидалися, скоріше, на прохання створити їм — з огляду на молодість — парникові умови. Однак таке сприяння може спровокувати «парниковий ефект». А про наслідки «парникового ефекту» молодим лідерам можуть розказати учені, а ще — «зелені».

«Не сподівайтесь ні на кого, а тільки на себе»,

— наголосив Голова Верховної Ради Іван Плющ у заключному слові. І цей висновок досвідчений політик повторив кілька разів. Схоже, він звернув увагу на цифру молодіжного електорату, бо підкреслив:

— Якщо не можете привести молодь на вибори, то про що говорити?

Звідси — мала кількість молодих політиків у представницьких органах влади. Бо влади не випрошують, а виборюють. І проблема не тільки у відсутності грошей, а й нових ідей, власних політичних технологій. Іван Степанович дещо алегорично натякнув лідерам молодіжних організацій, що своє бачення проблем потрібно адаптувати до наявних правил гри.

Минає десять років, як Верховною Радою, якою тоді керував перший заступник Голови ВР Іван Плющ, було прийнято Декларацію про державний суверенітет. Саме в ній уперше було висловлено намір українців інтегруватися в Європу і світову спільноту. Однак, скажімо, Рада Європи поставила вимогу привести законодавство у відповідність до міжнародних стандартів, тобто створити приблизно однакове правове поле. Та й досі Верховна Рада не прийняла навіть Цивільний кодекс, розробку якого було завершено три роки тому. Отож інвестор і не поспішає до нас.

— За вас і для вас ніхто нічого не зробить, —підкреслив Іван Плющ. — Ви маєте багато знань, але треба навчитися ними користуватися у реаліях сучасного життя.

Голова Верховної Ради підкреслив: будемо не тільки допомагати, й критикувати. Бо проблем сьогодні багато, і не тільки у молодих.

Іван Плющ застеріг молодь: слід уникати помилок політиків першого демократичного призову, і закликав не розходитися по партійних домівках. Бо через амбіції окремих лідерів, непрофесіоналізм кадрів, що отримували посади у владних структурах, Україна втратила таку потужну політичну силу, як Народний рух, який зазнав кілька розколів.

Чи дослухається нинішня молодь до його слів, покаже час. Адже всетаки молодим бути вельми і вельми нелегко.

Володимир КОРОЛЮК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Політична опозиція — що це таке?

Ранкове і денне засідання 15 березня

Парламентська хроніка

Ухвалений Верховною Радою закон про політичні партії в Україні слід скасувати і на його основі розробити новий. Такий вердикт на підставі зауважень Президента України виголосив у Верховній Раді заступник міністра юстиції Микола Хандурін під час розгляду законопроекту. Він назвав ухвалений парламентом закон про політичні партії гіршим за чинний закон про об'єднання громадян.

Доповідаючи пропозиції та зауваження глави держави до згаданого документа, М. Хандурін особливо наголошував на тому, що не врегульовано у ньому статус політичної опозиції, відсутні гарантії її діяльності тощо. На це співдоповідач, секретар Комітету з питань правової політики, народний депутат Олександр Лавринович резонно зауважив; мовляв, той, хто так переймається окремим законом про політичну опозицію, скаже, що це таке — політична опозиція або назве державу, де її права і гарантії забезпечено одним окремим законом. О. Лавринович нагадав, що політичні права і свободи громадян мають бути забезпечені всім вітчизняним законодавством, а не окремим законом. Так само співдоповідач від імені комітету висловився проти пропозиції передбачити втрату повноважень народними депутатами, обраними за партійними списками, у зв'язку з переходом до іншої партії чи фракції. На думку профільного парламентського комітету — це проблема скоріше політична, ніж правова. Адже ніхто не може заборонити депутатові змінювати свої погляди, в тім числі й політичні. Співдоповідач нагадав, що більшість зауважень глави держави до закону про політичні партії комітетом враховано. Він висловився проти подолання вето Президента. Більшість парламентаріїв зійшлися на тому, що закон слід приймати з урахуванням пропозицій і зауважень глави держави та направляти йому на підпис.

Цього самого дня Верховна Рада розглянула законопроект про державні нагороди України. Його особливість, як зауважив доповідач, народний депутат Роман Безсмертний, полягає у дворівневій системі державних нагород. Передбачено відзначати найкращих синів і доньок України, а також й іноземців орденами, медалями, іменною вогнепальною зброєю — як державною відзнакою. Окрім того, до державних нагород мають належати президентські відзнаки: почесні звання народних і заслужених, три види державних премій.

Значну частину ранкового засідання парламентарії використали для виголошення заяв від фракцій, що торкалися злободенних питань життя України.

На денному засіданні автори змін до 10-ї статті Закону України «Про Національний банк» запропонували розширити право Президента і парламенту при звільненні членів ради НБУ. Тобто, окрім передбачених законом причин звільнення — хвороби, смерті, нездатності виконувати покладені функції, надати право звільняти за власною ініціативою. Таким чином вдалося б і Президенту і Верховній Раді «перестрибнути» нині чинну норму, за якої членів ради НБУ не можна звільняти протягом року з дня призначення.

На жаль, профільний парламентський Комітет з питань фінансів і банківської діяльності, як зауважив співдоповідач Ігор Юшко, не встиг прийняти консенсусного рішення з цього приводу, і тому співдоповідач подав компромісну пропозицію про ротацію членів ради. Отож позиції ще доведеться узгоджувати.

Парламент розглянув законопроект про внесення змін до нещодавно підписаного Президентом закону про державний бюджет 2000 року, якими передбачено додатково отримати до бюджету 120 млн. гривень митних зборів.

Анатолій БЕНЬ.

Фото Александра КЛИМЕНКО.

Відкритий лист Президентові України Л. КУЧМІ

Шановний Леоніде Даниловичу!

Хочу привернути вашу увагу до того, що, попри проблеми електропостачання підприємств і населення, які дедалі загострюються, уряд України досі не розробив реальної програми виведення електроенергетики з кризи.

О. Панасовський, І. Юхновський та інші народні депутати України працюють над створенням концепції розвитку електроенергетики і відповідних законів. Займаюся цим і я. Та без вашої політичної волі концепцію не буде реалізовано.

Ті, хто зв'язаний з офшорними зонами на Британських Віргінських островах і зробив великий капітал за рахунок грабіжницької приватизації обленерго, спостерігаючи такі наслідки своєї діяльності, вочевидь не поспішають із заявами про помилковість реформ в електроенергетиці, як і ті в урядових структурах і законодавчому органі, хто був пов'язаний з ними.

Мало того, вони озвучують вельми оригінальну думку: становище в електроенергетиці протягом останніх років погіршується, а коли спинити приватизацію, може бути ще гірше. Здоровий глузд підказує, що коли з кожним роком становище погіршується внаслідок проведення реформ, значить, шлях обрано хибний і треба зупинитися, продумати ретельно подальші кроки, щоб не знищити економіку України і державу, бо електроенергетика — стратегічна галузь.

Аналізуючи вкрай важку ситуацію, слід врахувати й позитивний вітчизняний радянський досвід, і невдачі останніх років, і світовий досвід. І, звичайно, створюючи концепцію розвитку цієї галузі, значення якої неможливо переоцінити, слід не руйнувати наявну систему, а поліпшувати, розвивати її, щоб забезпечити поступальний розвиток економіки.

Світовий досвід свідчить, що з огляду на високу капіталоємність електроенергетики, тривалий строк окупності великих сподівань на зовнішні інвестиції покладати не варто. Саме тому в передових країнах розвиваються великі енергокомпанії, здатні до самоінвестування.

В СРСР була централізовано керована Єдина енергетична система з унікальною технологічною й господарською цілісністю, що забезпечувала надійність електропостачання за найменших затрат, з мінімальними резервами потужностей електростанцій, а звідси — дуже низькі тарифи на електроенергію. Досвід СРСР значною мірою використано у Франції та Італії.

Нині розвиваються і централізовано керовані енергетичні системи з державним регулюванням, окремими елементами конкуренції (Франція, Італія), і енергосистеми з оптовим ринком (Великобританія, США), що вимагає надміру потужностей, а отже і вищих тарифів на електроенергію.

Для України, природно, більше придатний не англо-американський, а вітчизняний досвід та досвід Франції, Італії, тим більше, що ми не можемо дозволити собі (та це було б і нерозумно) значні надлишки потужностей електростанцій.

Попри тиск проамериканських і проанглійських кіл в Євросоюзі, Італія і Франція, здійснивши певні кроки в напрямі приватизації електроенергетики, зберегли цю галузь переважно в руках держави. Приватні підприємства надто егоїстичні, підвищують тарифи і з цією метою створюють дефіцит електроенергетики, що суперечить інтересам розвитку економіки та інтересам населення. Саме з цих причин Італія націоналізувала 1962 року електроенергетику, що сприяло істотному піднесенню економіки цієї галузі.

В Чеській Республіці ціни на електроенергію та газ як і раніше регулює і частково фінансує держава. Приватизація в російській електроенергетиці, де найпотужніший у світі потенціал, і передача регулювання тарифів на електроенергію й теплову енергію регіонам завдали удару централізованому управлінню виробництвом електроенергії та призвели до необгрунтованого завищення тарифів на території енергодефіцитних регіонів, що погіршило надійність енергопостачання й посилило соціальне напруження.

Для ліквідації проявів негативних явищ учені рекомендують зберегти і зміцнити Єдину енергосистему Росії як цілісну техніко-економічну систему, що забезпечить економічність, низький рівень тарифів, надійність енергопостачання споживачів на всій території країни з невеликими резервами генеруючих потужностей (5—6%), на відміну від США, де надійність енергопостачання гарантовано за наявності резервів в 25—30 %. Рекомендовано і обмеження приватизації в цій галузі.

Від Президента України та Кабінету Міністрів залежить вибір моделі розвитку електроенергетики, яка пов'язана з моделлю зростання економіки. Можна обрати європейський шлях, який грунтується на досвіді Франції, Італії, а можна (але не треба) англійський, який відрізняється методами управління власністю, економічною й соціальною політикою.

Найурегульованіші державою ринки — грецький та італійський. В Італії зберігається державний контроль над переважною частиною банківських установ, що позитивно впливає на інвестування, кредитування економіки, в тому числі й електроенергетики.

Уряд Італії зберігає державне електроенергетичне управління, використовує елементи конкуренції, розмежувавши функції з виробництва, передачі і розподілу електроенергії. Ці структурні підрозділи несуть цілковиту відповідальність за збитки, пасиви, зацікавлені в нарощуванні активів, прибутках.

Виведення вітчизняної електроенергетики із кризи неможливе без припинення руйнівної приватизації в галузі, без відмови від чужої нам американо-англійської моделі, без використання європейської моделі з вітчизняною специфікою, що нам більше прийнятний.

Окрім того, маємо сформувати нормальну кредитно-фінансову систему за рахунок продажу грошей Національним банком України під 3%, комерційними банками — під 8—10%. Нинішні надприбутки Нацбанку і комерційних банків знищують економіку України, у тому числі електроенергетику. Франклін Рузвельт, ставши президентом США, зажадав від інвестиційних банків припинення спекуляції грошима під загрозою націоналізації банків, що сприяло виведенню економіки з кризи.

Здійснювана нині спроба відмовитися від бартеризації приречена на невдачу за відсутності оборотних коштів, можливості взяти кредит у банку під посильні відсотки. І водночас у держбюджеті на 2000 рік відображено можливість Нацбанку виділити до держбюджету щонайменше 500 млн. грн. від перевищення своїх валових прибутків над видатками. Про справжні прибутки усієї банківської системи можна лише здогадуватися. Але цілком зрозуміло, що банківський диктат, який пригнічує економіку і всю країну, треба припинити.

Без названих вище заходів держави, які вимагають політичної волі Президента України в інтересах народу України, держави, неможливий вихід із кризи електроенергетики й економіки в цілому, неможливе покращення життя бідуючого нині народу.

З повагою,
Віктор МИРОНЕНКО,
народний депутат України.

Законопроекти мають розробляти фахівці

Одним з основних завдань Інституту законодавства Верховної Ради України є розробка найважливіших законопроектів, проектів міжнародних договорів та угод. З якими досягненнями інститут увійшов у 2000 рік?

На це та інші запитання відповідає директор інституту, доктор юридичних наук Віталій ОПРИШКО.

— Лише за минулий рік розроблено понад 20 законопроектів, з яких 15 — самостійно фахівцями інституту.

Серед основних законопроектів, підготовлених нашими фахівцями, можу виділити проект закону «Про Верховну Раду України». Крім того, підготовлено законопроекти, спрямовані на вдосконалення вже існуючих законів. Серед них нові редакції законів «Про Президента України», «Про Конституційний Суд України», зміни та доповнення до деяких інших законів.

Фахівці інституту також брали участь у розробці проекту закону «Про регламент Верховної Ради України», у доопрацюванні проектів Кримінального, Кримінально-процесуального та Цивільного кодексів і Кодексу про адміністративні правопорушення.

— Але Верховна Рада розглядає законопроекти й інших суб'єктів законодавчої ініціативи...

— Так, але це вже інший напрям нашої діяльності — науково-експертний. Інститут проводить наукову експертизу найважливіших проектів законів, нормативних актів щодо їх відповідності вимогам Конституції та інших законів України.

Усього за минулий рік нашими фахівцями підготовлено науково обгрунтовані висновки на більш як 60 проектів законів та інших нормативних актів. Декілька з них уже прийняті Верховною Радою з урахуванням зауважень інституту.

— Віталію Федоровичу, Верховна Рада України — це не просто певна кількість депутатів. Вони складають окремі фракції, депутатські групи, комітети. Чи існує на цей час плідне співробітництво інституту з окремими підрозділами парламенту?

— Інститут здійснює свою діяльність у взаємодії з комітетами Верховної Ради та народними депутатами. При організації цього співробітництва використовуються такі основні форми, як участь науковців інституту в робочих групах з розробки законопроектів, надання консультацій з правових питань народним депутатам, науково-методична допомога, аналіз окремих питань законодавства, наукова експертиза законопроектів і чинних нормативних актів, спільне проведення семінарів, «круглих столів» та інших заходів, участь у засіданнях комітетів тощо. Консультаціями та науково-методичною допомогою працівників інституту тільки за минулий рік скористалися майже 100 народних депутатів.

— Інститут законодавства, незважаючи на досить короткий час свого функціонування, зробив чимало, і завдяки тому він сьогодні є однією зі знаних і авторитетних науково-дослідних установ як в Україні, так і за її межами. Високу оцінку діяльності інституту дав тоді ще заступник, а сьогодні вже перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук на організованій інститутом у жовтні минулого року міжнародній науково-практичній конференції, присвяченій проблемам систематизації законодавства України. І, мабуть, невипадковим було визнання вас як керівника інституту юристом року в номінації «юрист — організатор юридичної науки» за підсумками минулорічного всеукраїнського конкурсу.

У зв'язку з цим несподіванкою для багатьох стало положення проекту так званої концепції вдосконалення структури апарату Верховної Ради України, за якою пропонується ліквідувати інститут як структуру, що не пов'язана з забезпеченням законодавчого процесу. Як би ви це прокоментували?

— Пояснити таку позицію розробників концепції дуже важко. Твердження, що інститут не займається забезпеченням законодавчого процесу, абсолютно безпідставне. Адже вся його діяльність спрямована саме на наукове забезпечення законодавчого процесу. Крім цього, інститутом щорічно надаються керівництву Верховної Ради, комітетів звіти про нашу роботу, на сторінках вашої газети я неодноразово розповідав про його діяльність. Це з одного боку. А з другого — ми працюємо за річними планами, які затверджуються керівництвом парламенту. А в них віддзеркалюються пропозиції народних депутатів, профільних комітетів. Наприклад, лише в плані нинішнього, 2000, року враховано пропозиції комітетів з питань правової політики, національної безпеки і оборони, з прав людини і національних меншин, паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики і ядерної безпеки та інших.

— Залишається сподіватися, що керівництво Верховної Ради і депутатський корпус спроможні об'єктивно розібратися в цій ситуації.

Інтерв'ю взяв
Олександр КУМЕЙКО.

Береш пай — відповіді знай

Коментує юрист

Реформування колективних сільськогосподарських підприємств (КСП), яке відповідно до Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки» має відбутися протягом грудня 1999-го — квітня 2000 року, здійснюється в порядку вільного виходу членів КСП з цих підприємств із земельними частками (паями) і майновими паями.

Як виділяється земельна частка (пай) члену КСП

Як зазначалося вище, відповідних нормативних актів, які передбачали б порядок реалізації цілей, визначених Указом Президента, ще не прийнято. Зважаючи на те, що часу залишилось обмаль, певне, їх вже й не приймуть. Тому треба керуватися нормативними актами, що були прийняті раніше. А це методичні рекомендації щодо порядку передачі земельної частки (паю) в натурі із земель колективної власності членам колективних сільськогосподарських підприємств і організацій, затверджені наказом Державного комітету України по земельних ресурсах, Міністерства сільського господарства і продовольства України, Української академії аграрних наук від 04.06.1996 р. № 47/172/48.

Для виходу з КСП, виділення земельної частки (паю) член КСП подає заяву (встановленої форми).

Виконавчий орган управління підприємства погоджує місцеположення в натурі земельної ділянки, що надають згідно зі схемою, та приймає рішення, яке є підставою для виконання робіт щодо передачі земельної частки (паю) в натурі.

Передача земельної частки (паю) в натурі провадиться після складання «Схеми поділу земель колективної власності на земельні частки (паї)» та згідно з проектом організації території земельних ділянок першочергової передачі. На кожній земельній ділянці або групі ділянок встановлюють не менш як 2 межові знаки, виготовлені з матеріалів, які тривалий час не піддаються руйнуванню. Ці знаки встановлюють у місцях, де є можливість простими методами їх відновити, та в місцях, де буде забезпечено їх неушкодження під час виконання польових механізованих робіт.

Встановлення і закріплення меж земельної ділянки в натурі провадиться за участю громадянина, якому вона передається, та представника від підприємства, а також власників землі і землекористувачів суміжних ділянок, яких заздалегідь сповіщають про землевпорядні дії зі встановлення меж земельної ділянки в натурі.

Після визначення меж в натурі складають акт передачі земельної ділянки із земель колективної власності у власність громадянину.

Технічну документацію щодо передачі земельної частки (паю) в натурі оформляють у трьох примірниках. Перший примірник видають власнику земельної ділянки, другий, з журналом геодезичних вимірювань, — зберігається в районному (міському) відділі земельних ресурсів, третій — залишається у землевпорядній або іншій організації, що виконує ці роботи.

Зазначена технічна документація є підставою для прийняття рішення місцевою радою про видачу державного акта на право приватної власності на землю.

Після видачі громадянинові державного акта на право приватної власності на земельну ділянку сертифікат на право на земельну частку (пай) повертають до державної адміністрації (виконавчого комітету ради, який видав його).

Марина КОВАЛЬЧУК.

(Продовження теми в наступному номері.).

Продовження. Початок читайте у номері від 15 березня ц.р.

Нинішні надприбутки Нацбанку і комерційних банків знищують економіку України

Хроніка. Факти. Події

■ Тбілісі

Леонід Кучма агітує за Шеварднадзе і цього не приховує

(Початок на 1-й стор.).

Між Тбілісі та Києвом на сьогоднішній день підписано вже понад 100 двосторонніх угод. Україну вважають одним з основних політичних і економічних партнерів Грузії. Особливо важливе значення, наголосив днями Едуард Шеварднадзе, надається співробітництву з Україною у розвитку глобальних транзитних і транспортних проектів, а також у рамках регіональних і міжнародних організацій. У державній канцелярії Грузії не раз було заявлено, що основну увагу на переговорах приділяли подальшому розвиткові транспортних коридорів із Грузії в Україну і поставкам каспійської нафти через грузинські порти в порти України.

Щодо дружньої підтримки Леонідом Кучмою Едуарда Шеварднадзе, то зазначимо: вибори намічено на 9 квітня, а до того часу в Грузії побувають керівники Азербайджану, Німеччини, Вірменії, найвищі посадовці адміністрації Туреччини і США. По суті, Л. Кучма відкрив новий етап виборчої кампанії. Нагадаємо, що під час президентських виборів в Україні Е. Шеварднадзе відвідав з дводенним візитом Київ і також підтримав свого давнього друга і соратника.

Утім, лише передвиборною агітацією справа не обмежується. Леоніда Кучму супроводжує доволі представницька делегація у складі міністрів закордонних справ, оборони, транспорту, освіти, палива і енергетики.

Сьогодні після обіду Президент України відбуває з офіційним візитом до Азербайджану.

■ Київ

Китай подав руку допомоги

Прем'єр Державної Ради КНР Чжу Жунцзі висловив співчуття всім рідним і близьким загиблих та поранених в аварії на шахті імені Баракова. Надзвичайний і Повноважний Посол КНР в Україні Чжоу Сяопей повідомив, що посольство готове надати гуманітарну допомогу в 14 тисяч доларів США, в тому числі 5 тисяч доларів готівкою.

■ Вашингтон

Економіка чи освіта? Ось у чому питання

Демократ Альберт Гор і республіканець Джордж Буш забезпечили собі висунення кандидатами від своїх партій на президентських виборах у листопаді цього року. Останні первинні вибори в деяких південних штатах уже були простою формальністю: Гор і Буш там не мали суперників. Демократ Білл Бредлі та республіканець Джон Маккейн зняли свої кандидатури. Обидва головні суперники тепер повністю зосередили увагу на підготовці до самих виборів. Гор наголошує на успіхах американської економіки, а Буш концентрується здебільшого на питаннях освіти.

■ Мекка

Паломництво триває

Більш як два мільйони мусульман з усього світу готуються до останнього етапу свого паломництва до Саудівської Аравії. Зі священного міста Мекки вони дісталися рівнини Міна, де ночують у спеціальному таборі, а потім вирушать для молитви на гору Арафат. Саме такий шлях, за легендою, пройшов пророк Мухаммед. Тепер обов'язок кожного благочестивого мусульманина повторити цей шлях. За даними саудівської влади, цього року для здійснення хаджу до країни прибуло близько мільйона з чвертю іноземних прочан і поки що весь ритуал відбувається без пригод. Нагадаємо, що 1997 року паломництво до святих місць було затьмарено сумними подіями — пожежею, а також тиснявою, внаслідок яких загинули сотні людей.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Новий Азербайджан старого лідера

Так зустрічаються щирі друзі... Сьогодні чергове рандеву

3. «Вистоїте ви — вистоїмо ми»

Те, що Азербайджан не є нашим офіційним стратегічним партнером, аж ніяк не применшує його важливості для України. Бо насправді саме ця країна — уже перевірений наш союзник на пострадянському просторі; саме устремління й зовнішньополітичні цілі Баку багато в чому збігаються з українськими. Тому «неофіційний» Азербайджан — набагато стратегічніший для України партнер, аніж деякі з тих, які офіційно Києвом задекларовані (Росія, США, Польща та Узбекистан). І це, до слова, зайвий раз доводить умовність нашої інституції стратегічних партнерів.

— Вистоїте ви — вистоїмо ми, — так сказав під час зустрічі з українськими журналістами один високопоставлений азербайджанський чиновник. Це стосувалося Росії з її планами нової «поглибленої інтеграції». Бажання Азербайджану позбавитися російського впливу і його щира зацікавленість у самостійній політиці України — саме це цементує політичні відносини двох країн. Київ однозначно підтримує територіальну цілісність Азербайджану, тобто на його боці у розв'язанні карабаського конфлікту. А така підтримка для країни, 20 відсотків території якої під іноземною окупацією, дуже важлива. І врешті Азербайджан має безмежні запаси енергоносіїв, а Україна — безмежну... залежність у цьому від Росії. Здавалося б, за існуючих добрих політичних відносин сама доля підштовхує дві держави й до стратегічної економічної співпраці.

На жаль, тут справи значно гірші. «Пам'ятником» українським деклараціям про бажання брати участь у транспортуванні каспійської нафти у Європу є так і недобудовані нафтотермінал «Південний» та трубопровід «Одеса—Броди». Начальник управління іноземних інвестицій Державної нафтової компанії Азербайджану Валех Файруз-огли Аліскеров бачить ситуацію так: «Буваючи в Україні, я наголошував нашим партнерам: кращих інвестицій, ніж у цей нафтопровід, і придумати неможливо! А вони: ви нам гарантуйте обсяги поставок... Навіщо? Є нафта в Баку, є нафта в Супсі. Якщо ви хочете заробити на транспортуванні, то добудуйте трубу, купуйте нафту тут і продавайте її на своєму західному кордоні! Це ж пріоритетне для держави питання. Але, на жаль, особисті інтереси в ньому поки що превалюють...»

За словами азербайджанських нафтовиків, є й інші перспективи співпраці. Ось думка щодо цього президента Державної нафтової компанії Натіка Алієва:

— Ми ставимося до українських компаній так само, як і до інших. Від них вимагаються інвестиції. З нашого боку будь-яке родовище чи проект відкриті й для українців. Ось, наприклад, нині є вільні 20-відсоткові частки в кількох контрактах. Звичайно, тут постає питання технологій, фінансів та українського законодавства — наскільки все це дає змогу вашим фірмам працювати в Азербайджані. Є й інші можливості. В Україні, скажімо, достатньо розвинутих підприємств, що могли б здійснювати послуги: постачати обладнання, виконувати бурові роботи...

За словами Валеха Файруз-огли Аліскерова, азербайджанська сторона рекомендувала українським партнерам модернізувати, так би мовити, методи їхньої роботи в Азербайджані. Адже іноземні фірми, зазначив він, не чекають запрошень, контрактів — вони відкривають у Баку свої представництва і пропонують свої послуги тим компаніям, які вже працюють на нафтовому ринку. Беруть участь у тендерах. Треба, одне слово, бути на людях, бути присутнім на місцевому ринку, представляти свій товар.

Україна має в Азербайджані особливого, можна сказати, посла — Бориса Алексенка. Особливого, бо ще за радянських часів він працював на високих посадах у Баку під керівництвом Гейдара Алієва. А тісні стосунки з «дідом» значать в умовах азербайджанської держави дуже багато — адже там все вирішує він. Тож за відсутності широкого представництва українського бізнесу інтереси України лобіює Борис Алексенко. Наше посольство, до речі, досі тулиться в готелі, хоча бакинська влада й надала йому гарне приміщення. Немає коштів на облаштування...

Сам посол не вельми задоволений ні рівнем економічних відносин, ні активністю нашого бізнесу й державних структур. За останні 10 років Україна значно втратила свої позиції у постачанні в Азербайджан цукру, спирту та інших традиційних для нашого експорту товарів. Значно ускладнили торгівлю непродумані (насамперед з українського боку) кроки в оподаткуванні імпорту. І це тоді, коли саме Україні вигідно максимальне зменшення або й зняття ПДВ — адже наш експорт переважає азербайджанський. Отже маємо те, що маємо: мінулорічний товарообіг у 62 млн. доларів укотре вже доводить — безхмарні політичні відносини аж ніяк не є запорукою успішної економічної співпраці.

Проте перспективи залишаються. Ми продовжуємо розглядати Азербайджан як альтернативне джерело постачання енергоносіїв. Не так давно було розвідане родовище «Шахданіз». Йому пророчать величезні запаси не лише нафти, а й газу. Можна говорити й про згадані вище перспективи участі наших компаній у різноманітних проектах. Але потрібні кошти для інвестицій або хоча б для нашої присутності в Баку. З іншого боку, навряд чи Україна зі своєю доведеною до ручки економікою зможе в осяжному майбутньому розраховуватися за азербайджанську нафту чи газ живими грішми. Та й українські нафтопереробні заводи не пристосовані до переробляння якіснішої за російську азербайджанської нафти. Звичайно, у певних ситуаціях Азербайджан може допомогти. Наприклад, якщо раптом з'ясується, що в нас немає солярки, щоб посіяти або зібрати врожай. Але тоді це не альтернативне, а, сказати б, екстремальне джерело енергоносіїв.

І все ж таки відносини з Азербайджаном вимагають закінчення серії публікацій про нього на мажорній ноті. Київські журналісти, що побували в цій державі, сповна відчули на собі всю гостинність і приязнь азербайджанців. До нашої держави й українців там ставляться надзвичайно тепло. Можливо, саме це і є запорукою майбутніх відносин. «Україна буде нашим стратегічним партнером незалежно від того, хто буде біля влади в Азербайджані», — сказав нам один з лідерів опозиції, глава партії «Мусават» Іса Гамбіров. У цьому азербайджанські влада й опозиція єдині.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Автор висловлює подяку фонду «Демократичні ініціативи» за сприяння у відвіданні Азербайджану.

Два погляди

Напередодні візиту президента США Білла Клінтона до Індії та Пакистану тижневик «Ньюсвік» надрукував два ексклюзивних інтерв'ю з главами урядів країн, розділених багаторічним протистоянням через штат Кашмір.

Атала Ваджпаї: «Вірогідності ядерного конфлікту не існує»

Прем'єр-міністр Індії Атала Ваджпаї наголосив: «Я цілком виключаю ядерну війну через прикордонну територію Кашмір». Він нагадав і про заяву його країни не застосовувати ядерну зброю першою, не використовувати її проти неядерних країн і не провадити нових ядерних випробувань. За словами А. Ваджпаї, Індії та Пакистану слід вжити певних дій: «не тероризм, а зобов'язання розв'язувати всі проблеми, включаючи Кашмір, мирним шляхом» можуть урегулювати конфлікт. А щодо можливості участі США у розв'язанні проблеми Кашміру індійський лідер зазначив: «Посередницької ролі для третьої сторони немає, хоч би якими добрими намірами вона керувалася. Ми хотіли б розв'язувати проблеми у двосторонньому порядку. Ми сподіваємося, що візит американського президента додасть нову сторінку в індійсько-американські відносини. Було чимало сумнівів та напруженості. Їх треба відкинути і замінити довірою та розумінням взаємної занепокоєності».

Первез Мушарраф: «Напруженість не переросте у війну»

Глава виконавчої влади Пакистану генерал Первез Мушарраф вважає, що напруженість між Індією і Пакистаном не переросте у війну: «Я не думаю, що це вийде з-під контролю. Вони знають, що з нашого боку присутнє стримування». Первез Мушарраф дає цілковиту гарантію, що «жодна група на пакистанській землі не залучена до тероризму». Екстремістські ісламські групи, які виникли, за його словами, в Афганістані під час боротьби з радянськими військами, перебувають у Кашмірі, «але ніякої урядової підтримки не мають». Щодо майбутньої зустрічі з Біллом Клінтоном пакистанський лідер сказав: «Мені дуже приємно, що президент нарешті вирішив відвідати Пакистан. Це визнання значення Пакистану в регіоні, 52-річної дружби зі США і справедливості нашої позиції щодо Кашміру». Як зазначив П. Мушарраф, він знає також, що Білл Клінтон не збирається бути посередником у кашмірському питанні, але «може поліпшити діалог між Індією та Пакистаном».

Сьогодні по обіді Президент України має прибути до Азербайджану

ТВАРИНА РОКУ 99

ХИЖИЙ ПТАХ РОКУ

ГРИЗУН РОКУ

ЖАБА РОКУ

ЗМІЯ РОКУ

ВОВК РОКУ

МАВПА РОКУ

ДОСЯГЛА ВИСОКОЇ МЕТИ

Загальнонаціональна програма «Тварина року» підтвердила, що її переможців не треба порівнювати з номінантами іншої національної програми зі схожою назвою, оскільки вони довели, що гідні самостійної всеукраїнської слави. Адже тварини добріші й безкорисливіші за людей. Вони не вміють домовлятися з організаторами і платити за своє визнання. Вони можуть показати лише чистоту своєї породи і розвинуті в них господарем рефлекси.

Наші переможці демонструють нескінченну відданість своєму господареві, розум і безкорисливість. Багато тварин не лише самі пройшли курс дресирування, а й багато в чому вплинули на поведінку своїх господарів.

Разом з нагородами конкурсу «Тварина року» кристалізується їхня порода, адже багато з номінантів-переможців, якби не наше визнання, могли залишитися простими нетитулованими тваринами.

Організатори програми «Тварина року» впевнені, що кожен з переможців пронесе свій кубок, як священний вогонь, високо над головою.

Погодьтеся, що це ж Природа вирішує, кому в цьому житті народитися жабою, вовком, мавпою чи хижим птахом. А наша програма дає змогу кращим особинам отримати загальнонаціональне визнання. Ми плануємо з роками створити Всеукраїнський генофонд-престиж «Тварина року». Хтозна, можливо з часом він виллється в програму «Тварина третього тисячоліття»!

Актуальне інтерв'ю

Хто володіє інформацією, той володіє... нафтою

В Україні відомо 28 тисяч родовищ і більш як 200 видів корисних копалин. Із них експлуатується близько 4500 родовищ, де добувають 94 види корисних копалин

Проблема інформаційного забезпечення діяльності вченого у будь-якій галузі фундаментальних чи прикладних досліджень є чи не однією з найважливіших. Хто володіє інформацією, той володіє світом. Цей вислів не варто пов'язувати лише з політиками. Для пошуковців, науковців, розвідників незвіданого він не менш актуальний. Саме про інформаційне забезпечення діяльності вченого і йдеться в інтерв'ю з директором Інституту прикладних проблем екології, геофізики та геохімії, директором Центру менеджменту та маркетингу в галузі наук про Землю при Інституті геологічних наук НАН України Миколою ЯКИМЧУКОМ.

Микола Андрійович Якимчук — директор Інституту прикладних проблем екології, геофізики та геохімії, директор Центру менеджменту та маркетингу в галузі наук про Землю при Інституті геологічних наук НАН України. Доктор фізико-математичних наук, професор, магістр ділової адміністрації, академік Української нафтогазової академії, автор більш як 110 наукових робіт.

М. Якимчук відомий фахівець в області обробки геолого-геофізичної інформації на ЕОМ, спрямованої на пошуки розвитку корисних копалин, зокрема нафти і газу. Він активно працює над проблемами нафтогазової геології України. За останні чотири роки М. Якимчук представляв нашу країну більш як на 20 міжнародних наукових форумах, де виступав з доповідями за результатами своїх робіт.

— Миколо Андрійовичу, останніми роками у зв'язку з фінансовим голодом систему наукових інституцій охопив ще й інформаційний голод. Різко упав інформаційний обмін серед науковців нашої держави, не кажучи вже про зв'язок із близьким та далеким зарубіжжям. Інформація завжди виконувала роль кровоносних судин, які давали життя науковим пошукам і дослідженням. Держава поки що не в змозі фінансувати цю справу, отже...

— Не все так песимістично. Хоча справді останні 3—4 роки наші геологічні установи, котрі входять до Відділення наук про Землю НАН України, не отримують спеціальної кореспонденції з Заходу, а, відповідно, й там не знають про сьогоднішні наші розробки і діяльність.

Розуміючи, що коли інформаційний ланцюг розірветься, то потім потрібні будуть значні кошти, щоб його відновити, наш інститут прийняв рішення фінансувати проведення науково-технічних семінарів та міжнародних конференцій з геологічних проблем під егідою НАН України. Торік, починаючи з березня, ми провели чотири семінари і п'ять конференцій. Ви бачили б, з якою радістю спілкувалися на цих ділових зустрічах вчені, котрі не бачилися кілька років. Вчені-геологи і геофізики обмінялися досвідом, про наші досягнення і розробки дізналися за кордоном, водночас і ми запозичили зарубіжний передовий досвід. Наш інститут, зваливши на себе цю ношу, діяв за принципом — «хто ж, як не ми».

Водночас, організовуючи семінари й конференції, ми піклуємося про передання досвіду й знань молодим. До участі у конференції ми запрошуємо дуже багато молоді, навіть студентів-старшокурсників вузів геологічного профілю. Треба не втратити і віковий ланцюг. Бо у нас катастрофічно старіють кадри. В одному з академічних інститутів із 520 працівників усього 19 — віком до 33 років.

Колись геологічна галузь України нараховувала 66 тисяч працюючих. Зараз — у декілька разів менше. Але й сьогодні наукові розробки та досягнення наших геологів широко використовують за кордоном, зокрема у Тюменській області Росії. Знаю, що багатьма нашими науковими досягненнями та розробками цікавляться в Європі, на Близькому Сході, в Африці та Америці.

— Останні міжнародні конференції, які ви організовували, були присвячені геології Чорного моря та теоретичним і прикладним проблемам нафтогазової геології та геофізики. Чому ви зупинилися саме на цій темі?

— Свого часу було сказано, що могутність Росії приростатиме Сибіром, а сьогодні можна сказати, що могутність України визначатиметься розробкою нафтогазових родовищ шельфу Чорного та Азовського морів і прибережної зони. Першу свердловину на Чорному морі пробурили у 1971 році, а на Азовському — у 1975-му. Зараз там уже відкрито 10 газових родовищ, прогнозуються там величезні запаси нафти і газу. Український газ із витратами на видобуток і транспортування коштуватиме нам до 25 доларів за кубічний метр. Скажу ще й таку річ.

У геотектонічному плані так звана Східно-Європейська платформа своїми кутами виходить на чотири моря. Один кут — на Баренцеве, другий — на Каспійське, третій — на Північне моря. Скрізь там відкрито величезні запаси нафти і газу. А четвертий кут платформи виходить на Чорне море. Ще раз стверджую, що ми маємо всі геологічні передумови, щоб посісти чільне місце серед нафтогазодобувних країн світу, як, скажімо, зробила це за 10 років Норвегія, освоївши родовища Північного моря. Тож і не дивно, що саме геології Чорного моря було присвячено одну із останніх наших конференцій.

До речі, вже цього разу ми провели конференцію, присвячену прикладним проблемам нафтогазової геології та геофізики, де знову-таки ми обговорили паливно-енергетичні перспективи нашої держави, виробили ряд рекомендацій. Головне, щоб до порад вчених прислухалися ті, хто вершить державні справи.

Вів розмову Леонід БРОВЧЕНКО.

Милосердя

З покутою... за гріхи чужії

Усередині квітня виповниться 10 років, як міську владу в обласному центрі очолив Михайло Чекман. І хоч не новачок він у владних структурах (працював заступником голови міськвиконкому, очолював комітет народного контролю), однак перші роки на новій посаді давалися досить складно. Діставалося йому на горіхи і від нашої газети.

Та невгамовність, настирливість і пошук нового давали все кращі результати. Про хмельницьку міську владу почали добре говорити не тільки у нашій державі. Її досвід з проблем місцевого самоврядування поширюється і за кордоном. І не випадково. Скажімо, торік мало який міський голова облцентру міг похвалитися, що справно виплачує пенсії, утримує соціальну сферу та інфраструктуру міста у належному стані. У зв'язку з подорожчанням хлібобулочних виробів М. Чекман запровадив доплату на придбання хліба малозабезпеченим громадянам. На досить пристойному рівні у Хмельницькому й житлове будівництво.

Нинішній рік пан М. Чекман теж розпочав доброю ініціативою: порекомендував керівникам закладів громадського харчування втілювати у життя біблійну заповідь — ділитися з ближнім. Насамперед нагодувати старенького, малоімущого. На 10 березня у загальноміську акцію «Піклування» вже включилося понад двадцять підприємств громадського харчування та приватних бізнесменів.

Однак найвідчутніша допомога знедоленим має надійти незабаром. Згідно з рішенням виконкому та за підтримки керівників маслосирбази, хлібокомбінату, макаронної та кондитерської фабрик, м'ясокомбінату та інших підприємств у центрі міста відкриють комплекс громадського харчування. Він працюватиме виключно на обслуговування малоімущих верств населення обласного центру. Ініціативу хмельничан варто було б поширити у всій державі — під вичерпною назвою «Покута».

Михайло ВАСИЛАШКО.
Хмельницький.

Шельф Чорного моря, за прогнозами геологів, багатий на запаси нафти і газу

Обличчя тисячоліть 2000

IV. 1501–2000 рр.

Михайло Ханенко (близько 1620–1680) — гетьман Правобережної України в 1670-74 роках

Яків Гандзюк (1863–1918) — військовий діяч

Юліан Бачинський (1870–1940) — політик, публіцист

Ганна Жешко (1901–1972) — поетеса, громадська діячка

Наталія Левицька-Холодна (1902–1997) — поетеса

Володимир Челомей (1914–1984) — конструктор ракетної техніки

Святослав Ріхтер (1915–1997) — піаніст

Олена Апанович (1919–2000) — історик

Сергій Бондарчук (1920–1994) — актор, кінорежисер

Євгенія Руднєва (1920–1944) — учасник другої світової війни

Петро Яцик (народ. 1921) — підприємець, меценат

Микола Мушинка (народ. 1936) — вчений, громадський діяч

Борис Кожин (народ. 1946) — військовий діяч, перший командувач ВМС України

Катерина Серебрянська (народ. 1977) — чемпіонка Європи, Олімпійських ігор, володарка кубка Європи

(№ 35. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Крани вимивають гроші

Тенденції

(Початок на 1-й стор.).

Що й казати: житлово-комунальна математика зовсім не підлягає тим правилам, що їх проходять у школі. Саме тому обіцяні 30 відсотків вилилися в майже 130.

Активніше вимиватиме гроші із кишень і холодна вода: її вартість зросла на дві третини.

А за опалення одного квадратного метра з 1 лютого нараховують уже не 55, а 85 копійок — у півтора разу більше.

Та й самі квадратні метри «кусаються»: за кожен з них у будинку третього класу з ліфтом треба вже платити щомісяця не 19 копійок, а 39.

Спробуємо знайти привід для оптимізму: підвищення тарифів навіть менше від того, що його в Житомирі намагалися втілити в життя ще в квітні минулого року. Цього разу закладено тільки 5 відсотків рентабельності. Та все одно ніхто не сумнівається, що зростуть тільки... борги. За даними міськвідділу статистики, більш як половина рахунків мають борг понад три місяці. У грошовому обчисленні ця пропорція значно «крутіша», адже населення оплатило насамперед ті рахунки, по яких значну частину витрат узяла на себе держава. Але вона нітрохи не дисциплінованіша за рядових громадян, тому що в багатомільйонних боргах перед житлово-комунальними службами і самі... відділи субсидій.

До речі, після протесту профспілок міськвиконком призупинив дію своїх рішень — так поки що закінчилася третя з початку минулої весни спроба ввести в Житомирі стовідсоткову оплату житлово-комунальних послуг. Коли міський голова Анатолій Фесенко повідомив про це, на його обличчі виразно читалося: все одно буде і четверта спроба — грошей нема. Водночас міськвиконком та облдержадміністрація звернулися до Кабміну з пропозицією про вилучення з тарифів на енергоносії податку на додану вартість та про забезпечення потреб у природному газі населення й комунальної сфери виключно через «Нафтогаз України».

Тим часом, як повідомила начальник міськжитлокомунуправління Лариса Стеценко, розробляються технічні умови на відключення окремих квартир від гарячої води та інших благ цивілізації.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Очі чорнії, очі моднії

Стиль

Початок цієї історії для новітніх часів доволі банальний. Був у припортовому Іллічівську завод «Квант», що виготовляв унікальну продукцію для «оборонки», зв'язку та приладобудування, яка з розпадом наддержави стала нікому не потрібна. У тім числі й складна оптика для космічної станції «Мир». Підприємство потрапило до розряду «лежачих»...

За винятком ініціативного й далекоглядного колективу оптичного цеху. Узявши державне устаткування в оренду, а згодом і викупивши його, він з 1992 року працює як комерційна оптична фірма «Спектр». Всеволод Марченко, котрий невдовзі очолив її, згадує:

— Коли ми почали з'ясовувати, що ця сфера в Україні має, то переконалися: усе наявне — вчорашній день. Окуляри виготовлялись за застарілими технологіями, їх оправи були поганої якості, не відповідали вимогам моди. А магазинчики й аптечні закапелки, де оптику реалізували, мали просто-таки жалюгідний вигляд. Ось і вирішили ми зробити так, щоб у цій справі стався перелом...

Почали з пошуку інвесторів. Відгукнулася одна з німецьких фірм — «Оптикура». Так і створили спільне підприємство з виробництва й реалізації найбільш ходових окулярів, зокрема зі складними лінзами. Досі в Україні таких, по суті, не виготовляли. Німці насамперед надали сучасну технологічну лінію для виробництва оптики, що дуже вдало доповнила вже наявне устаткування, ряд приладів, спеціальне устаткування для магазинів, а також солідний товарний кредит. Попервах «Оптикура» надіслала й своїх фахівців — для навчання іллічівців і контролю за діяльністю СП. Тепер інвестори обмежуються лише представництвом у правлінні СП. В Іллічівську нині виготовляють, мабуть, усі види лінз, в тім числі астигматичні, зі зміщеним центром, сферичні, з різноманітними видами покриттів, полегшені пластикові тощо, а при виготовленні окулярів застосовують наймодніші й найпрактичніші оправи.

Відтепер уже генеральний директор СП «Платон» Всеволод Марченко вважає, що неабияку роль у становленні й подальшому зміцненні їхнього підприємства відіграла мерія Іллічівська на чолі з Валерієм Хмельнюком. Сприяючи розвиткові вітчизняного підприємництва й бізнесу, вона надійно оберігає ділових людей від чиновницького й кримінального рекету, отож німці саме у місцевій владі побачили гаранта захищеності своїх інвестицій. В Іллічівську (за сприяння мерії) відкрито й один з перших магазинів «Платона». Згодом такі почали працювати в Одесі, Миколаєві, Кіровограді, Харкові й навіть у Києві. Так-так, іллічівському «Платону» вдалося «прописатися» й у столиці, причому не на околиці, а на самому Хрещатику.

Георгій ВОРОТНЮК.

Іллічівськ–Одеса.

Проїзд у тролейбусі — не розкіш, а подорожчав

В обласному центрі зросла вартість місячних проїзних квитків на тролейбус. Тепер квиток типу «громадянський» коштуватиме 15 грн., для підприємства — 25 грн., студентський — 8 грн., а для школярів —5 грн. Разом з тим одноразовий проїзд за готівку не змінився: як був, так і залишився, 25 копійок. Приховане подорожчання не викликало великого ентузіазму в пасажирів, оскільки саме тролейбус є найдоступнішим видом транспорту в місті. Вимушена акція, до якої в Полтаві не вдавались три останніх роки, вдарила не лише по кишенях пасажирів, а й по авторитету місцевої влади, яка неодноразово заявляла про накладання жорсткого табу на зміну цін за проїзд.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

У гаманцях та в бюджеті — протяги...

Реакція

Мешканці Рівного негативно поставилися до підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, бо багатьом і досі насилу вдавалося зводити кінці з кінцями.

Ураховуючи думку рівнян, а також те, що запровадження нових тарифів призведе до збільшення витрат на субсидії для населення та зростання заборгованості міського бюджету перед підприємствами—надавачами житлово-комунальних послуг, Рівненська міська рада звернулася до голови Рівненської облдержадміністрації Миколи Сороки з проханням припинити з 1 березня ц. р. на території міста Рівного чинність його розпорядження № 885 за 28 грудня 1999 року «Про тарифи на житлово-комунальні послуги», а міському голові Віктору Чайці запропонувала з 1 березня ц. р. призупинити чинність його розпорядження за № 137-р від 25 січня 2000 року «Про зміни в системі розрахунків за квартирну плату».

Міська влада зробила свій крок. Чи зробить крок у відповідь голова облдержадміністрації, покаже час. А поки що рівняни, затамувавши подих, стежать за діями чиновників, бо від того залежить виживання багатьох сімей, те, чи зможуть вони розрахуватися за дах над головою. Хоча рішення влади обласного центру може спричинити ланцюгову реакцію в районах, де люди теж не розкошують.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Туризм

Садиби для європейців

Невдовзі в гірських районах Буковини з'являться перші туристичні бази. Як експеримент у селі Розтоки Путильського району вирішено створити кілька садиб для прийому туристів з Європи. Вони будуть належно облаштовані й матимуть відповідні побутові умови. Розроблено туристські піші та кінні маршрути в гірській місцевості.

У квітні на оглядини осередків зеленого туризму першими прибудуть журналісти європейських видань.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Правління відкритого акціонерного товариства «Луцький авторемонтний завод»
повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 28 квітня 2000 року о 14 годині в актовому залі заводу за адресою: Волинська обл., Луцький р-н., с. Струмівка, вул. Рівненська, 74.
Реєстрація акціонерів проводитиметься з 13.00 до 14.00 28 квітня 2000 року.

Порядок денний:
1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 1998, 1999 р., та їх затвердження.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження виробничо-фінансової та господарської діяльності.
4. Про зміну реєстратора.
5. Передача гуртожитку для подальшої приватизації працівниками заводу.
Акціонери повинні мати при собі паспорт.
Уповноважені особи, представники акціонерів повинні мати при собі паспорт та доручення.
Довідки за телефоном: (03322) 5-01-38, 4-24-33.

Повідомлення про збори акціонерів **ВАТ «Квант»**
Збори відбудуться 25 квітня 2000 р. о 10.00 за адресою: м. Родинське, в приміщенні актової зали підприємства.
Порядок денний:
1. Звіт правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 р.
2. Звіт ревізійної комісії за 1999 р.
3. Про зміну юридичного статусу підприємства.
Для участі у зборах мати при собі паспорт.

До уваги акціонерів ВАТ «Житомирське АТП 11827»
Повідомляємо, що чергові Загальні збори акціонерів відбудуться 28 квітня 2000 року о 14.00 за адресою: 10029, м. Житомир, вул. Яна Гамарника, 52/54.
Порядок денний:
1. Звіт Правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 1999 р. та перспективи діяльності на 2000 рік.
2. Звіт Спостережної ради за звітний період.
3. Звіт та висновки Ревізійної комісії по річному звіту і балансу.
4. Затвердження річного звіту та балансу.
5. Про заходи щодо поліпшення фінансового стану товариства та затвердження планових нормативів розподілу прибутку на 2000 р.
Реєстрація учасників зборів з 11.00 до 13.00 за місцем проведення зборів.
Особи, що не зареєструвалися в зазначений час не матимуть права на участь у голосуванні.
При собі необхідно мати документ, що посвідчує особу, для представників акціонерів — відповідне доручення.
Довідки за тел.: (8-0412) 37-49-84, 36-24-44.
Правління ВАТ.

До уваги акціонерів відкритого акціонерного товариства
«Київський дослідно-експериментальний завод «Вугілля»
Чергові загальні збори акціонерів відбудуться 28 квітня 2000 року о 14 годині в приміщенні УкрНДІпроект за адресою: проспект Паладіна, 46/2.
Порядок денний:
1. Звіт голови правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 1999 рік.
2. Звіт та висновки ревізійної комісії.
3. Затвердження основних напрямів виробничої діяльності товариства на 2000-2001 роки.
Початок реєстрації з 10 години. Акціонерам при собі мати паспорт, представникам акціонерів-доручення.
Телефони для довідок: (044) 444-24-93.
Правління.

Інформація про проведення загальних зборів акціонерів ВАТ «Видубичі»
ВАТ «Видубичі» повідомляє, що 11 травня 2000 року у приміщенні ВАТ «Видубичі», за адресою: м. Київ, вул. Інженерна, 1, о 15.00 відбудуться збори акціонерів ВАТ «Видубичі».
Порядок денний:
1. Звіт та висновки ревізійної комісії та їх затвердження.
2. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 1999 рік та його затвердження.
3. Розподіл чистого прибутку за 1999 рік.
4. Про сплату дивідендів за 1999 рік.
5. Затвердження змін та доповнень до Статуту.
6. Обрання органів управління ВАТ «Видубичі».
7. Передача окремих повноважень зборів правлінню.
Ознайомлення з матеріалами щодо питань порядку денного та подання пропозицій проводиться за адресою: м. Київ, вул. Інженерна, 1, поверх 2, з 14.00 до 16.00.
Довідки за телефонами: (044) 295-01-19, 295-95-19.
Адміністрація ВАТ «Видубичі».

Арбітражний суд м. Києва порушив справи про банкрутство:
1. Виробничий кооператив «Імпульс» (м. Київ, вул. О. Бальзака, 10; р/р 4461720 в Дніпровському відділенні ПІБ м. Києва; ідентифікаційний код: 03821080; справа № 23/596 від 27.12.99 р.).
2. ТОВ «Олімпік» (м. Київ, вул. Крайня, 1; р/р 26009200397001 в Макарівському відділені АКБ «Україна»; ідентифікаційний код: 22898272; справа № 23/586 від 27.12.99 р.).
3. ТОВ «Веста-Є» (м. Київ, вул. Закревського, 75/2; р/р 260043010028 в Ватутінському відділенні № 8451 м. Києва; ідентифікаційний код: 23726478; справа № 24/13-б від 11.01.2000 р.).
4. МП у формі ТОВ «Стаж» (м. Київ, вул. Закревського, 9; р/р 26001301380027 у Ватутінському ПІБ м. Києва; ідентифікаційний код: 19018824; справа № 24/14-б від 11.01.2000 р.).
5. ПП «Сазан» (м. Київ, пр. Маяковського, 16/12, кв. 116; р/р 26005301380476 у Ватутінському ПІБ м. Києва; ідентифікаційний код: 24251824; справа № 24/22-б від 11.01.2000 р.).
Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Правление **ЗАО «ИЗУМРУД»** сообщает, что общее собрание акционеров, назначенное на 15 марта 2000 года переносится на 22 марта 2000 года.
Справки по телефонам (05366) 77-07-94, 5-15-50.

Відкрите акціонерне товариство «Завод «Більшовик»
повідомляє, що чергові Загальні збори акціонерів відбудуться 6 травня 2000 року об 11 годині, за адресою: 49101, м. Дніпропетровськ, вул. Ульянова, 10 в актовому залі заводу.
Порядок денний:
1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Затвердження річного звіту та бланcу та використання прибутку 1999 року.
5. Вибори членів спостережної ради.
6. Про продаж нерухомого майна розташованого за адресою: пр. Кірова, 40.
Реєстрація акціонерів відбудеться з 9 до 11 години 6 травня 2000 року.
Для реєстрації при собі необхідно мати паспорт.
Якщо акціонер не може особисто прийняти участь у загальних зборах, він може видати своєму представнику належним чином оформлену довіреність.
Правління.

Арбітражним судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено справи про банкрутство таких підприємств:
№ 2/1660-7/410, ТзОВ «Нінель» (м. Львів, вул. Личаківська, 32, р/р 2600900011212 в Личаківському відділенні Укрсоцбанку, ЗКПО 20822106;
№ 2/1618-23/361, ТзОВ «Струг» (м. Львів, вул. Круп'ярська, 16/28, р/р 26004301301980 в Галицькому відділенні № 6318 ощадбанку, ЗКПО 20795548;
№ 2/48-7/8 ПП «Мін» (м. Львів, вул. Утіха, 2, р/р 260080410 в Києво-Печерському акціонерно-комерційному банку, ЗКПО 20843433;
№ 2/1817-23/362, КП «Вітерок» (м. Львів, вул. Новознесенська, 67, р/р 26042908460151 в Промисловому відділенні ПІБ м. Львова, ЗКПО 19140363;
№ 2/140-23/30, ТзОВ «Чимуш» (м. Львів, вул. Круп'ярська, 7/9, р/р 26000011417 в Першій філії ЗУКБ, ЗКПО 20789107);
№ 2/142-23/29, ТзОВ «Овочі-73 (м. Львів, вул. Ніщинського, 30, р/р 2600600011394 в АКБСР Укрсоцбанк, Личаківське відділення, ЗКПО 13836415.

Арбітражний суд Сумської області (40000, м. Суми, вул. Рибалка, 2) порушив справу № 4211-4/312 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Промторг" м. Ямпіль. Юридична адреса: 41200, Сумська область, м. Ямпіль, вул. 50-річчя Жовтня, буд. 1, кв. 14, р/р 290309190001 в Ямпільському відділенні № 5519 Ощадбанку України, МФО 337568, код 21129815.
Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Харківської області (61022, м. Харків, площа Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) порушив справи про банкрутство:
— КТ «Білий, Кінзбурський і К» (м. Харків-57, вул. Римарська, 16, р/р 26003301341 в ОВ ХОД АК «Укрсоцбанк», ЗКПО 22642199), справа № 9696/7-71;
— ТОВ «Ірбіс» (м. Харків, пр. Леніна, 12, кв. 4, р/р 2600749 у АКБ «Європейський», ЗКПО 21182471), справа № 9827/7-74;
— ЗАТ «Будмонтаж-13» (м. Харків, вул. 23 Серпня, 71, р/р 26000006941 в АСУББ «Грант», ЗКПО 24278243), справа № 9831/7-74;
— НТФ «Єлікон» (м. Харків, вул. Ахсарова, 17, кв. 459, р/р 2600110092 інвестиційно-комерційний АБ «Ера», ЗКПО 14062921), справа № 11078/7-71;
— ТОВ фірма «Фурат» (м. Харків, вул. Космічна, 26, р/р 29030021596 АСУ ББ філія № 1 «Грант», ЗКПО 23916227), справа № 11653/7-71;
— ТОВ «Консоль» (м. Харків, вул. Римарська, 19, р/р 2600231865093 УАК Промінвестбанк України, ЗКПО 14084905), справа № 11650/7-71;
— ПФ «Берд» (м. Харків, вул. Целіноградська, 38, кв. 90, р/р 26003301579, АК банк «Укрсоцбанк», ЗКПО 14088777), справа № 12146/7-71;
— ТОВ «Валта» (м. Харків-140, пр. Перемоги, 56, кв. 174, р/р 26007021492 АСУ ББ «Грант», ЗКПО 23756350), справа № 12148/7-71;
— ТОВ фірма «Аверс» (м. Харків, вул. О. Яроша, 27, кв. 40, р/р 3467496 Промінвестбанк України Дзержинське відділення, ЗКПО 21220734), справа № 12151/7-71;
— ТОВ «Вітавл» (м. Харків-61140, вул. Данілевського, 10, р/р 26002200940 у АК Агропромисловий банк «Україна», ЗКПО 21204847), справа № 12143/7-71;
— ЧФ «Луна» (м. Харків-166, вул. Коломенська, 15, р/р 2600312000352 АК «Правекс-банк», ЗКПО 24482021), справа № 12161/7-71;
— ТОА «Ассоль» (м. Харків, вул. Чичибабіна, 9, р/р 26001011448 АК Земельний банк, ЗКПО 21243994), справа № 12160/7-71;
Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Харківської обл. (61022, Харків, Держпром, 8-й під.) порушив справи про банкрутство:
№ Б-7420/7-73 АТЗТ «Будянський фаянс», Харківська обл., Харківський р-н, сел. Буди, вул. Залізнична, 1, р/р 26004200181001 у Мерефянському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 351403, ОКПО 00310456;
№ 12235/7-71 ТОВ «Мілена ЛТД», ю/а: м. Харків, пр. Московський, ст. метро «Пролетарська», р/р 26008885 в АКБ «Мега-Банк» м. Харкова, МФО 351629, ОКПО 14087312.

Призначені на 22 квітня 2000 року загальні збори акціонерів **АТ «Будмеханізація»** переносяться на 6 травня 2000 року. Збори відбудуться о 14 годині в приміщенні актового залу АТ «Будмеханізація» м. Херсон, Миколаївське шосе, 5 км.
Порядок денний:
1. Про підсумки фінансово-господарської діяльності АТ за 1999 р. та перспективи розвитку на 2000 рік.
2. Затвердження рішення про зміну виду товариства.
3. Затвердження змін до статуту товариства.
Реєстрація акціонерів з 13-ї години.
Виконавчий орган

«ООО «ИМЭКО» (код ОКПО 25220470), зарегистрированное Жовтневым районным советом г. Запорожье (распоряжение № 155-р от 25.11.1997 г.), ликвидируется. Претензии принимаются в течение 2-х месяцев по адресу: 69000, г. Запорожье, ул. Лермонтова, 21, тел. 33-21-35»

Товариство з обмеженою відповідальністю **«Секонд-автосервіс»**, зареєстроване Залізничною райдержадміністрацією 29.07.1997 року за № 5921 (ідентифікаційний код 24942008) перереєструється в Товариство з обмеженою відповідальністю «Зебра».

Арбитражный суд Донецкой области (340106, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 24/260б о банкротстве ООО «Антарес».
Юридический адрес: 340055, г. Донецк, бул. Пушкина, 27, р/с 26006980113 в специализированном отделении АКБ «Укрсоцбанк», МФО 334657, ОКПО 25332051.

Арбітражний суд Івано-Франківської області (м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) за заявами ВАТ «Мясомолторг» м. Івано-Франківськ порушив справи про банкрутство:
1. № Б-9/3, Виробничо-комерційна багатопрофільна фірма ТзОВ «АЖВО», м. Калуш, вул. Шептицького, 4, р/р 2600730011839 в Укрсоцбанк м. Івано-Франківськ, код 22199545, МФО 336019.
2. № Б-9/1, Верховиналісторг, смт. Верховина, вул. Франка, 6, р/р 260013600480016 в АК Агропромбанк «Україна» смт. Верховина, код 00275719, МФО 336365.
3. № Б-9/7, ПП «Кооператор», смт. Солотвино Богородчанського р-ну, вул. Перше Травня, 13, р/р 26000300333001 в Богородчанському відділенні Івано-Франківської дирекції АПБ «Україна», код 25569942, МФО 336365.
4. № Б-9/4, Кооперативно-торгове об'єднання, с. Яблунька, Богородчанського р-ну, Могильницького, 106, р/р 2600830012001 в АК АПБ «Україна» смт. Богородчани, код 23922067, МФО 336365.
5. № Б-9/6, Споживче товариство с. Королівка, Коломийського р-ну, р/р 26002180 Коломийського філіалу АК поштово-пенсійного банку «Аваль», м. Коломия, код 01525638, МФО 336495.
Претензії можливих кредиторів прийматимуть протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340106, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 24/323Б о банкротстве ЧП «Донбасскомплект».
Юридический адрес: 340015, г. Донецк, ул. Челюскинцев, 184-а, ОКПО 24318497, р/с 4468626 в акционерно-коммерческом «Промэкономбанке», МФО 334992.

До відома громадськості
ТОВ «ТРАМПЛІН» подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом на території України.
Поштова адреса: м. Київ — 53, пров. Нестеровський, 7.
Тел./факс (044) 461-92-89.

Арбітражний суд Вінницької області (21100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу про банкрутство № 304/5 Відкритого акціонерного товариства «Крижопільський ХПП», 24400, Вінницька обл., смт. Крижопіль, вул. Радянська, 6. Рахунок 26000200105001 в АК АПБ «Україна, МФО 302151, код ЄДРПОУ 00953444.
Розпорядник майна: гр-н Погрібний І. Я., м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, к. 1303, тел. 52-01-66.

У номер

Кіровоград—Севастополь

Перекрили воду...

На тридцять відсотків зменшено подачу води до Кіровограда та інших міст області, які користуються водогоном «Дніпро—Кіровоград». Причина — величезна заборгованість водогону за спожиту електроенергію. Нині вона перевищила сімнадцять мільйонів гривень.

Щомісяця водогін постачає споживачам воду на 1,8 мільйона гривень, але грошей за неї фактично не отримує. Тож єдиний можливий вихід із кризової ситуації — погашення боргів за спожиту воду.

...і газ

ВАТ «Севастопольгаз» припинило подачу газу підприємствам Севастополя, які мають найбільшу заборгованість за спожитий газ. Подачу газу припинено по закінченні двох тижнів після офіційного попередження боржників.

Найбільшим неплатником є державне комунальне підприємство «Севастопольенерго». Сума його боргу становить 42 млн. грн.

Серед боржників також Балаклавська податкова інспекція, котельні декількох комунальних підприємств міста. Загальна сума їхньої заборгованості перевищує 110 тис. грн., повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Харків

Свято муз

Харківському театру опери та балету імені М. Лисенка виповнюється 125 років. Святковий гала-концерт стане стартом фестивалю, присвяченого цій знаменній даті.

Ще один ювілей, який широко відзначатимуть в Україні та в Росії, — 100-річчя з дня народження видатного співака Івана Семеновича Козловського, Орфея вітчизняного оперного виконавства — теж пов'язаний з Харковом. На сцені тамтешньої опери він робив перші кроки, потім уважно стежив за тим, як живе театр його молодості. Святом молодих талантів обіцяє бути цими днями і черговий конкурс піаністів В. Крайнєва.

Київ

Серед білого дня...

У Києві на Хрещатику застрелено співробітника фірми, яка займається продажем енергоносіїв.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» у Центрі громадських зв'язків ГУ МВС у Києві, злочин скоєно в під'їзді будинку № 13, де мешкав убитий. На місці злочину знайдено пістолет. У потерпілого стріляли не менш як двічі в життєво важливі органи. За даними міліції, убитий був вірменин, який постійно мешкав у Києві.

Фото УНІАН.

Споживач завжди правий. Навіть якщо він лівий...

Репортаж

До Всесвітнього дня захисту прав споживачів народ готувалися заздалегідь. На майдані Незалежності стояли люди з плакатом-емблемою Київської спілки захисту прав споживачів і обдаровували перехожих пам'ятками з роз'ясненнями, як користуватися побутовими послугами, щоб не бути обдуреним, і що пити, щоб не бути отруєним.

Люди машинально брали прокламації та йшли далі. Хтось зупинився й намагався поскаржитися на свої зневажені права просто тут, на місці.

«Звертайтеся до нашої спілки — і ми вам допоможемо!» — закликали перехожих чоловіки з листівками. На перший погляд, цей вуличний захід скидався на виступ агітбригади, яка закликала населення бути сміливим і гордим у своїх стосунках з вітчизняною торгівлею і сферою послуг. Але при ближчому розгляді агітація виявилася з політичним підтекстом. Неподалік від учасників агітбригади стояв чоловік у чорному зі значком депутата Київради. В'ячеслав Буденко охоче давав інтерв'ю з приводу подальших планів споживацьких захисників.

— Наша мета — відстоювати права споживача цивілізованим шляхом на рівні парламенту і влади, — заявив депутат Київради Буденко, який виявився, до того ж, головою оргкомітету Української партії захисту прав споживача. З'ясувалося, що Всесвітній день захисту прав споживачів самі захисники вирішили відзначити політичною акцією створення своєї партії. На запитання, що спілка запропонує 15 березня пересічним безпартійним споживачам, лідер цієї партії так і не відповів, зате дуже ретельно роз'яснив випадковим слухачам цілі й завдання можливого політичного об'єднання:

— Коли мені кажуть, що наша партія буде 105-ю, зареєстрованою в Мін'юсті, я відповідаю: ми претендуємо на партію номер один!

Свою впевненість промовець пояснив так: мовляв, кожен громадянин країни є споживачем, і партія розраховує на величезну кількість прихильників.

Досі, за словами Буденка, спілка подавала безкоштовну допомогу вітчизняним консюмерам (сиріч споживачам). А далі? «А далі все залежить від суб'єктивних причин — створення партії передбачає певні членські внески... Партії треба за щось жити. Самі розумієте...» Втім, обіцяють, що ціни за послуги в захисті прав покупців-користувачів будуть чисто символічними. От аби тільки сама допомога була повноцінною.

А поруч чоловічок у плетеній шапочці охриплим голосом пропонував перехожим придбати білетики лотереї «Патріот»...

Ольга ВІТЕР.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

До 55-річчя Перемоги

«Їм не вручали повісток...»

(Початок на 1-й стор.).

І 14-річний командир протитанкової гармати Лера Соколова, яка підбила під Києвом кілька фашистських танків. Після поранення і госпіталю воювала в 177-му гвардійському артполку, де отримала свою першу нагороду — орден Вітчизняної війни II ступеня. А згодом, коли одужала після нового поранення, у складі 217-го зенітного полку гнала ворога на захід. Нині кавалер трьох орденів і десяти медалей Калерія Соколова мешкає у Сімферополі.

І дві керчанки, дві Валі — Таран та Іванова, — що пройшли дорогами війни до Берліна. Одній з них виповнилось там 14, другій — усього... 10 років. Валентина Таран з матір'ю, старшою операційною сестрою, з 7 років стала солдатом, три роки крокувала фронтовими дорогами юним санінструктором. Під час штурму Берліна в містечку Бернау врятувала від вибуху госпіталь.

Ця книга — справжній дарунок нинішній юні. На конкурсі творів про Велику Вітчизняну війну, оголошеному серед інших заходів на ознаменування річниці Перемоги Верховною Радою Криму, вона зайняла перше місце.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Пенсійна реформа

Хай живе солідарність трудящих і пенсіонерів!

Такого висновку дійшли реформатори вітчизняного пенсійного забезпечення на вчорашньому семінарі, присвяченому етапним перетворенням у пенсійній сфері. На думку заступника міністра праці та соціального захисту Олени Гарячої, відмовитися від пенсійної солідарності, коли ті, хто працює, утримують пенсіонерів, в Україні поки що неможливо. Проте цю традиційну для нас систему потрібно реформувати.

Запропоновано відкоригувати солідарну систему пенсійних виплат (пенсії з поточних надходжень), а саме: визначати розміри пенсій залежно від страхового стажу і зарплати, з якої надходили відрахування до Пенсійного фонду. Це планується робити за рахунок персоніфікації усієї країни, що дасть змогу легалізувати справжні доходи населення й посилити контроль за сплатою пенсійних внесків. А також поновити диференціацію пенсій залежно від трудового стажу та особистих внесків до загальної пенсійної «скарбнички».

Інакше кажучи, солідарність поколінь у пенсійному питанні будуватиметься на принципі соціальної справедливості — хто не працює, той і пенсії не заробить. Але це в майбутньому. А поки що нинішнім отримувачам пенсій, як і раніше, гарантовано маленькі допомоги на старість. Бо більше держава, з демографічних причин — один працюючий утримує одного пенсіонера, — дати їм сьогодні не може.

Ольга ВАУЛІНА.

«Реал» (Мадрид) — «Динамо» (Київ) — 2:2

Спорт

Мадрид. 14 березня. Внічию (2:2) завершили черговий матч другого групового турніру Ліги чемпіонів на стадіоні «Сантьяго Бернабеу» проти «Реала» футболісти київського «Динамо».

М'ячі забили: Рауль (на 14-й хв., з пенальті), Роберто Карлос (72), Фернандо Ієрро (на 56-й хв., у свої ворота) — у господарів; Олександр Хацкевич (42) — у динамівців. На 15-й хвилині 11-метровий не реалізував Сергій Ребров, а на 25-й — Рауль.

На післяматчевій прес-конференції О. Михайличенко сказав: «Матч виявився зовсім не весняним: колективні швидкості, багато гострих моментів. Результат не приніс нам великого задоволення, проте й розчарування — також. Деякі наші футболісти не змогли проявити своїх найкращих якостей, але, мабуть, у цьому є провина й суперників. Можливо, в наступному матчі команду змінить півзахисник Артем Яшкін, який вже отямився від травми і тренується в основній групі».

В іншій сьогоднішній зустрічі «Баварія» в Мюнхені перемогла «Русенборг» з рахунком 2:1.

Фото АП.

Редактор номера Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311046.
2 3 4 5 6 7 8 9

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України